

Mindre Meddelelser.

Den internationale kriminalistiske Forenings ny Arbejdsprogram. Den intern. krim. Forening, hvis Hovedbestyrelse var samlet i Anledning af Foreningens 25aarige Bestaaen, har udsendt et omfattende nyt Arbejdsprogram, der — i store Træk — er lænkt som Rettesnor for Foreningens Virksomhed i de nærmeste Tiaar og omfatter Reformspørgsmaal vedrørende Straffeprocessen, den materielle Strafferet, Udforskningen af Forbrydelsens Aarsager og den juridiske Uddannelse.

Programmet omfatter følgende Punkter:

I. *Hvilken principiel Forandring maa Behandlingen af Straffesager undergaa for at blive anvendelig for den moderne Strafferet, særlig hvor Talen er om Sikkerhedsforanstaltninger?* Straffesagerne Behandling hviler nu i næsten alle Kulturlande paa Grundsætninger, der er proklamerede af den franske Revolution eller som Eftervirkninger af denne. Adskillelse mellem de forskellige Myndigheder, Beskyttelse af de individuelle Interesser og Udforskning af den materielle Sandhed fremfor alt med Hensyn til selve Forbrydelsen er den ledende Tanke. Denne Straffeproces er skabt til at anvende en Strafferet, for hvilken Handlingen træder i Forgrunden. Men den moderne Strafferet, som forberedes gennem de i Tyskland, Østrig og Svejts foreliggende Udkast, skyder den handlende frem i Forgrunden. Den betegner en psykologisk Fordybelse, den bringer en Mængde ny Foranstaltninger og ny Opgaver for Dommeren, den skaber i Sikkerhedsforanstaltningerne en hel Gruppe af ny Forholdsregler, der venter paa at blive anvendte. Straffeprocessen vil fremtidig kun kunne løse sine Opgaver, naar den ikke blot i det ydre, men i selve sine Grundsætninger tilpasses til de ny Opgaver, som Strafferetten stiller til den. Hvad Revolutionsperioden opnaaede indenfor Straffeprocessen, skal ikke gives til Pris. Men det maa undersøges, hvorledes det indvundne kan bevares, til Dels endnu udvikles, og samtidig en Straffeproces skabes, der gør det muligt for Dommeren paa et sikkert Grundlag at dømme Gerningsmanden og træffe Bestemmelse om Straffens Udmaaling, betinget Straffeftergivelse etc. Om

specielt for Anvendelsen af Sikkerhedsforanstaltninger en særlig processuel Fremgangsmaade maa anbefales, og efter hvilke Grundsætninger den da maa indrettes, er endnu næsten helt aabne Spørgsmaal. Ved alle de Undersøgelser, som antydes her, maa der tages Hensyn ligesaa meget til det praktiske Retslivs Fænomener (saaledes Masseprocesser o. l.) som til Resultaterne af de moderne Forskninger m. H. t. Dommerpsykologien, Vidneudsagnspsykologien osv.

Punkt I opfordrer ganske i Almindelighed til Forberedelse af processuelle Reformers under de Synspunkter, som frembyder sig ud fra de moderne Reformers af Strafferetten.

II. *Hvorledes forholder Anklageprincippet sig til disse ny Op-gaver?* Punkt II fremhæver det vigtigste konstruktive Princip i den herskende Straffeproces, hvis Indhold endnu langt fra er udtomt og som knap i nogen Procesordning er undtagelsesfrit gennemført. Først maa klargøres det Omfang, hvori Princippet er gennemført i de forskellige Lovgivninger, dernæst dets Gennemførelse og Hævdelse i Praksis. Anklagegrundsætningen er saa bestemmende for Processen, at dermed tillige Ordningen af Forundersøgelsen og af Retsmiddelsystemet kommer under Overvejelse. Dermed skabes da Grundlaget for Besvarelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes Anvendelsen af den reformerede Strafferet forholder sig til Anklageprincippet og dets Følgesætninger.

III. *Under hvilke Forudsætninger og indenfor hvilke Grænser kan man paa voksne anvende de Grundsætninger, hvormed den intern. krim. Forening er trængt igennem for de unges Vedkommende?* Paa den materielle Strafferets Omraade har den intern. krim. Forening hidtil behandlet to Grupper af Spørgsmaal særlig indtrængende: Behandlingen af de unge og Sikkerhedsforanstaltninger. Paa begge disse Omraader kan Foreningen allerede henvise til betydelige Resultater i Lovgivningen. Behandlingen af de unge er overalt Genstand for legislative Reformers, der til Dels allerede er gennemførte, til Dels vil blive virkeliggjorte i den nærmeste Fremtid. Hvor meget de end i det enkelte afviger fra hinanden, beror de dog paa de af den intern. krim. Forening repræsenterede kriminalpolitiske Grundsætninger. En Række ny strafferetlige Foranstaltninger bliver her indført; men ogsaa i den processuelle Fremgangsmaade, særlig ved de nyskabte Børne-(Ungdoms-)Domstole, bliver Nydannelser, der alle er af den største Betydning og maaske endnu til Dels slet ikke bliver fuldt vurderede, gennemførte eller forberedte gennem Udkast eller Praksis. Enkelte Lovgivningsarbejder, som navnlig den ny belgiske Lov, er gaaet i Spidsen med stor Dristighed. Om end mange

af de herhenhørende Reformers netop er betinget af deres Ungdom, til hvilke de nu for Tiden er indskrænkede, gælder dette dog ikke i Almindelighed. Den intern. krim. Forening venter, at dens Maal vil blive fremmet betydeligt ved en indtrængende Undersøgelse af, under hvilke Forudsætninger og indenfor hvilke Grænser de ny Grundsætninger, der er naaede til Anerkendelse i Strafferetten overfor de ganske unge, ogsaa kan anvendes paa voksne.

IV. *Straffesystem, Strafudmaaling og Straffuldbyrdelse.* Har i de sidste Aar paa det strafferetlige Omraade Interessen for Sikkerhedsforanstaltningerne staaet i Forgrunden, skal nu Straffesystem, Strafudmaaling og Straffuldbyrdelse i fortrinlig Grad udgøre Arbejdsfeltet. For mange herhenhørende, om end i anden Forbindelse allerede ofte drøftede Spørgsmaal vil netop den internationale Udveksling af Erfaringer og Synsmaader vise sig frugtbar, saaledes ved Spørgsmaalet om Dødsstraffen og Frihedsstraffenes System. Som andre særlig vigtige Forhandlingsgenstande indenfor denne Gruppe skal endnu kun nævnes ubestemt Domfældelse og den progressive Straffuldbyrdelse, — Foranstaltninger, der ofte endnu slet ikke er tilstrækkelig studerede eller gjort tilstrækkelig bekendte.

Det er let at se, at Omraadet for de hidtil anførte, omfattende Spørgsmaal ikke er indbyrdes skarpt adskilt, men oftere griber over fra det ene til det andet. Deri ligger ingen Mangel; det er tværtimod en Fordel, naar der gøres Plads for forskellige Arbejdsretninger, og store Problemer kan saa meget snarere ventes løste, naar der tages fat paa dem fra forskellige Sider.

Ved Siden af disse og enkelte andre, endnu ikke omtalte Problemer vedrørende de almindelige strafferetlige Foranstaltninger, skal ogsaa de enkelte Forbrydelsesgrupper beskæftige den intern. krim. Forening, særlig de der er af stor praktisk Betydning som Berigelsesforbrydelser, Sædelighedsforbrydelser, politiske Forbrydelser. Retssammenlignende Behandling skal her vise, hvor vidt den sociologiske Betragtning allerede har vist sig frugtbar for Lovgivningen. Men den intern. krim. Forening vil ogsaa forsøge at naa til at foreslaa internationalt anvendelige, ensartede Bestemmelser af vigtige Forbrydelsesbegreber og maa ske ogsaa af nogle af Strafferettens almindelige Begreber og søge at skaffe dem anerkendte. Ganske vist kan der, i hvert Fald foreløbig, ikke tænkes paa at tilvejebringe en uden Hensyn til Statsgrænserne ligelydende Strafferet. Men det er ingenlunde haabløst at gøre Forsøg paa i hvert Fald paa enkelte Omraader at opnaa internationalt overensstemmende Begrebsbestemmelser, og det ligger lige for, hvilke store Fordele der vilde være for-

bundne dermed for Strafferettens Virksomhed og for Ordningen af Retssamkvetmet paa det strafferetlige Omraade.

Derfor lyder Punkt V: *Opstilling af internationale Begrebsbestemmelser indenfor saavel den almindelige som den specielle Del af den materielle Strafferet.*

Ogsaa i andre Retninger skal Problemer af international Betydning fremmes og Vejen banes for Strafferettens Internationalisering. Hver Stat straffer de paa dens Omraade begaaede strafbare Handlinger; men hvorvidt den ud herover ogsaa skal straffe strafbare Handlinger, der af Indlaendinge eller Udlændinge begaas mod inden- eller udenlandske Retsgoder i Udlandet eller paa et Omraade, der ikke tilhører nogen Stat, derom er Anskuelserne og de af de forskellige Lovgivninger iagttagne Grundsætninger endnu vidt forskellige. Disse Spørgsmaal om Straffelovenes stedlige Gyldighed egner sig særlig til Behandling i en international videnskabelig Forening. Udleveringsretten i de enkelte Stater, der jo til Dels afhænger af det Standpunkt, der indtages til de netop omtalte Spørgsmaal, skal ligeledes være Genstand for Drøftelse. Den intern. krim. Forening vil da ogsaa i Tilknytning til tidligere Bestræbelser, der endnu ikke har været kronede med Held, sætte Udleveringsrettens Internationalisering paa sit Program og forberede dens Virkeliggørelse.

Derfor lyder Punkt VI og VII:

VI. *Straffelovenes stedlige Omraade og Udleveringsret.*

VII. *Den internationale Ordning af Udleveringen.*

VIII. *Udforskningen af Forbrydelsens Aarsager.* Dette Spørgsmaal findes i Overensstemmelse med Statutterne vedblivende paa Foreningens Arbejdsprogram. Til Organisation af det fremtidige Arbejde paa dette Omraade er der nedsat en Kommission bestaaende af tre Medlemmer (van Hamel, v. Liszt, Tørp), der med det første vil forelægge Foreningens Hovedbestyrelse Forslag til den bedste Metode ved Undersøgelsen.

IX. *Undervisningen af Domstolenes Embedsmænd (Reform af den juridiske Undervisning).* Uddannelsen af Domstolenes Embedsmænd har allerede gentagne Gange og netop i de sidste Aar beskæftiget den intern. krim. Forening (Beslutninger paa Kongressen i København). At Æmnet fremdeles holdes paa Arbejdsprogrammet, skyldes dets store Betydning og den Omstændighed, at det ogsaa er Foreningens Opgave at være virksom for Virkeliggørelsen af dens Læresætninger.

E. O.

Den 8. internationale Kongres for Kriminalantropologi var berammet til Afholdelse i Budapest i Dagene fra den 14. til den

20. September. Selv om den herskende sørgelige Krigstilstand har hindret Kongressens Afholdelse, har det sin Interesse at se de opstillede Æmner, der jo forhaabentlig senere vil blive optagne til Behandling. Æmnerne var følgende:

- 1) Almenfarligheden (l'état dangereux) fra lægeligt og juridisk Synspunkt. Indledere: Aschaffenburg (Köln), Grev von Gleispach (Prag), Kinberg (Stockholm), Friedmann (Budapest).
- 2) De senile psykiske Forandringer. Indledere: Sommer (Gießen) og Salgó (Budapest).
- 3) Deformiteter af Kraniet som Degenerationstegn. Indledere: Carrara (Turin), Martin (Lyon), Konrád (Budapest).
- 4) Tilsynet med løsladte Fanger. Indledere: Aschrott (Berlin), van Hamel jun. (Amsterdam), Angyal (Budapest).
- 5) Uddannelsen af Børnedømstolenes Embedsmænd (Dommere, Statsadvokater og probation-officers). Indledere: Heimberger (Bonn), Nabokoff (St. Petersburg), Finkey (Kolosvár).

Den 6. internationale Kongres for social Forsorg (International Congress on social work and service, Congrès international d'assistance publique et privée) var berammet til Afholdelse i London i Dagene fra den 31. Maj til den 5. Juni 1915, men er nu paa Grund af Krigen bleven udsat indtil videre. De tidligere Kongresser har været afholdt i Paris (1889), Genua (1896), Paris (1900), Milano (1906) og København (1910). Paa den berammede Kongres var følgende Æmner sat paa Dagsordenen:

- 1) Hvilken Indflydelse tilkommer der efter moderne Forestillinger Vindskibelighed og Forsynlighed ved Spørgsmaalet om Ydelse af Hjælp?
- 2) Internationale Foranstaltninger til Hjælp for forladte eller moralsk forsømte Børn?
- 3) Understøttelse til Fangers og udleverede Personers Familie.
- 4) Omsorgen for og Kontrollen med mentalt defekte Personer, der ikke er anerkendt sindssyge.

Kongressen staaer under den engelske Konges og Dronnings Protektorat, og Prins Arthur af Connaught har overltaget Stillingen som dens Præsident; en Organisationskomité med en Række fine engelske Navne var dannet.

Den 9. internationale Fængselskongres var ligeledes berammet til Afholdelse i London 1915; Meddelelse om Kongressens Bortfald er saavidt vides endnu ikke fremkommen, men dens Udsættelse indtil videre maa anses som selvfølgelig. De opstillede Spørgsmaal var følgende (oversat fra Fransk af Adolf Goos):

1ste Sektion: Straffelovgivning.

Første Spørgsmaal: Bør man overlade den Myndighed, hvem det paahviler at foretage en Retsforfølgning, Retten til at afgøre, hvorvidt denne Forfølgning maa anses for at være belimelig eller ej?

Bør, i bekræftende Fald, denne Ret kun tilstaa indenfor visse Grænser og underkastes Kontrol?

Bør der under de samme Omstændigheder tillægges Dommeren Ret til ikke at afsige nogen Dom, selv om Retsbruddet er faktisk konstateret?

Andet Spørgsmaal: Er de i de nugældende Lovgivninger foreskrevne Forholdsregler mod Tilbagefald med Hensyn til Handlinger af ringe Strafbarhed, tilstrækkelig virksomme?

Vil det være muligt, og i saa Fald indenfor hvilke Grænser, at anvende Principet om den ubestemte Dom?

Tredie Spørgsmaal: Bør Tab af borgerlige Rettigheder afskaffes som Straf eller dog begrænses, og i sidstnævnte Fald indenfor hvilke Grænser?

Fjerde Spørgsmaal: Er der Grund til at træffe Foranstaltninger, gaaende ud paa at lette og fremme Forbindelsen mellem de forskellige Identificeringstjenester, navnlig ved at tilvejebringe Ensartethed mellem

a) Fingeraftryksskemaerne med Hensyn til Format og Aftrykkes Rækkefølge;

b) de antropometriske Maalingsskemaer med Hensyn til Format, Tekst og Forkortelser;

c) Formularer til at give et andet Lands Politi Oplysninger om identificerede Personer?

Bør ikke enhver Politiemyndighed tage Initiativet til at sende Oplysninger til Politiemyndighederne i det Land, hvor en Person har begaaet eller mistænkes for at ville begaa Forbrydelser?

2den Sektion: Penitentiære Institutioner.

Første Spørgsmaal: Hvis man ansér Skærpelse af Fængselsopholdet som et virksomt Middel overfor Recidivister, der har begaaet en grov Forbrydelse, hvori bør da denne Skærpelse bestaa?

Andet Spørgsmaal: Vil det være ønskeligt i Straffeanstalterne at indrette Lokaler til videnskabeligt Studium af Fangerne?

Hvilke Resultater kan der opnaas ved en saadan Institution med Hensyn til Bestemmelsen af Kriminalitetens Aarsager og den individuelle Behandling af Forbryderne?

Tredie Spørgsmaal: Idet der gaas ud fra den af Fængselskongressen i Buda-Pest anerkendte Nødvendighed af at oprette

Anstalter særlig beregnede paa Forbrydere med indskrænket Tilregnelighed, hvorledes bør da disse Anstalter indrettes med Hensyn til Bygninger, Reglementer, Bestyrelse o. s. v.?

Fjerde Spørgsmaal: Bør der ikke, ligesom det er Tilfældet med den betingede Benaadning, til den betingede Domfældelse knyttes en Forsørgs- og Kontrolvirksomhed i Prøvetiden?

Hvorledes ordnes disse to Virksomheder bedst, naar man gaar ud fra de i de sidste ti Aar gjorte Erfaringer?

Bør man udvide Anvendelsen af disse to Principer, i hvilket Omfang og i hvilken Retning?

3die Sektion: Forebyggende Forholdsregler.

Første Spørgsmaal: Hvilken Indflydelse bør der tillægges Illustrationer og Offentliggørelser med Hensyn til Stigning i Kriminaliteten, og hvorledes bør Kampen mod denne Indflydelse organiseres, navnlig overfor Pornografi og den kriminelle Litteratur?

Andet Spørgsmaal: Hvilke Erfaringer har man hidindtil gjort i de Lande, hvor Kvinder er bleven antagne i Politiets Tjeneste?

Vil det være ønskeligt at almindeliggøre Anvendelsen af dette System og da efter hvilke Principer?

Tredie Spørgsmaal: Paa hvilken Maade vil man mellem Staterne indbyrdes kunne gøre Kampen mod Vagabonder og de saakaldte internationale Forbrydere mere virkningsfuld?

Fjerde Spørgsmaal: Kan Aresoprejsningsinstituttet bidrage til at gengive de Løsladte deres tabte sociale Stilling?

Efter hvilke Regler bør man ordne det nævnte Institut for at opnaa gavnlige Virkninger i saa Henseende?

4de Sektion: Børn og mindreaarige.

Første Spørgsmaal: I hvilke Tilfælde og efter hvilke Regler er der Grund til at anbringe hos dertil egnede Familier Børn, der er forsømte af deres Forældre, eller som skal underkastes en forbedrende Behandling?

Andet Spørgsmaal: Bør man oprette særlige Anstalter for aborme Børn (Sinker, aandssvage), der viser farlige moralske Tendenser, og ikke indskrænke sig til at give dem en elementær Undervisning, men træffe Foranstaltninger egnede til at sikre deres Vel under Opvæksten, og naar de er bleven voksne?

Tredie Spørgsmaal: Er der Grund til at idømme umyndige Forbrydere Bøder? I hvilke Tilfælde og paa hvilke Betingelser? Hvad bør der gøres i Tilfælde af, at Bøden ikke betales?

Fjerde Spørgsmaal: Ved hvilke Midler beskytter man bedst de Børn, der ved deres Beskæftigelse eller deres Forældres Beskæftigelse udsættes for moralsk Fare?

Enquête-Æmner:

I. Organisationen af de i visse Lande eksisterende Domstole for Børn og de Erfaringer, man hidtil har høstet.

II. Garantierne mod Misbrug af Varetægtsarresten i de forskellige Landes Lovgivning.

III. De i de særlige Anstalter for tuberkulose Fanger opnaaede Resultater.

Holtzendorff-Stiftelsen har som Prisopgave for 1914—15 opstillet Æmnet: Arbejdsbelønningen til Straffanger i Nutid og Fremtid. Der forlanges en Fremstilling og kritisk Vurdering af de gældende Regler i de vigtigste Kulturstater om Tilstaaelsen af Arbejdsbelønninger til Straffanger, saaledes at der ogsaa bliver at tage Hensyn til den praktiske Haandhævelse af Reglerne og den Maade, hvorpaa Arbejdsbelønningen skal anvendes. Hertil skal knytte sig Forslag de lege ferenda, navnlig ogsaa om og i hvilket Omfang Arbejdsbelønningen kan anvendes til at yde Erstatning til den, der ved Forbrydelsen har lidt Skade.

Besvareelserne maa affattes paa tysk, fransk, engelsk eller italiensk, maa skrives med latinske Bogstaver og senest den 1. Juli 1915 være indleverede til Stiftelsens Forretningsfører, Justizråd Dr. Adolf Halle, Berlin W. 8, Kronenstrasse 56. Som Dommere fungerer Geh.-Regierungsrat Finkelburg, Berlin, Professor Dr. Freudenthal, Frankfurt a/M, og Professor Dr. E. Haftn, Zürich. Stedfortrædere i Tilfælde af Forfald for nogen af disse er Geh.-Oberregierungsrat Dr. von Engelberg, Karlsruhe, Professor Dr. Thyrén, Lund, og Privatdozent Oberlandesgerichtsrat a. D. Dr. Rustem Vambéry, Budapest.

Den udsatte Pris udgør 1200 Rmk. (der dog kan deles mellem to Arbejder, der skønnes lige gode); det prisbelønnede Arbejde bliver Stiftelsens literære Ejendom, og Stiftelsens Bestyrelse træffer efter Forretningsudvalgets Indstilling Bestemmelse om Arbejdets Offentliggørelse og Oversættelse.

Indsamling af Oplysninger om „kriminelt Overtro“. Hr. gerichtsassessor Helwig (Berlin, Friedenau), der allerede har offentliggjort talrige afhandlinger om »Kriminelt overtro« har sat sig til opgave at udgive et større værk indeholdende en samlet fremstilling af, hvad der findes af og om dette emne. Hr. mangler endnu materiale fra de skandinaviske lande i det hele taget, og beder derfor gennem mig den højtærede redaktion om at offentliggøre nedenstaaende opraab. De anførte spørgsmaal tager sigte baade paa jurister og paa dem, der giver sig af med folkloristi-

ske studier, henvendelsen vil derfor ogsaa fremkomme i et folkloristisk tidsskrift.

Til oplysning for dem, der maatte ønske at sætte sig ind i forfatterens produktion, skal jeg henvise til forfatterens sidste afhandling: sædelighedsforbrydelse og overtro (Vierteljahresschr. f. Gerichtsmedizin u. öfftl. Sanitätswesen 3. Folge, XLVII. 2). Afhandlingen, hvori ogsaa findes henvisning til tidligere arbejder, omhandler bl. a. forholdet mellem forbrydelse og saadanne overtroiske forestillinger som, at veneriske sygdomme kan helbredes f. eks. naar den paagældende person har samleje med uberørte kvinder eller børn, og søger at udrede den psykologiske sammenhæng dermed.

Med tak for optagelsen

ærbodigst

George E. Schroder,
dr. med.

p. t. Horsens, Juli 1914

Dr. Hellwigs Opraab lyder saaledes:

Overtro spiller en — sikkert — ofte undervurderet rolle ved mange forbrydelser. Kriminalister og folklorister har i de sidste aar samlet et betydeligt materiale derom. Jeg henviser særlig til Hans Gross: »Handbuch für Untersuchungsrichter«, 6. opl. 1914, Löwenstimm: »Der Aberglaube und Strafrecht« (Berlin 1897), Schefeld und Werner: »Der Aberglaube im Rechtsleben« (1912) saavel som min Bog: »Verbrechen und Aberglaube« (Leipzig 1908). Endvidere findes der i de kriminalistiske tidsskrifter talrige bidrag og talrigt materiale af den anførte art, saaledes særlig i »Archiv für Kriminalanthropologie und Kriminalistik« og »Monatsschrift für Kriminalpsychologie und Strafrechtsreform«, endelig ogsaa i de folkloristiske værker og tidsskrifter.

Som enhver véd, der har beskæftiget sig med dette emne, findes der endnu en del uanvendt materiale. Jeg har stillet mig den opgave at gennemforske den kriminelle overtro i hele dens udstrækning, men ganske særligt interesserer de tilfælde mig, der forekommer i vore dage. Ved velvillig hjælp fra et stort antal inden- og udenlandske videnskabsmænd, dommere, politiembedsmænd, sagførere, præster og lærere saavel som ved indsamlede citater fra tidsskrifter er det lykkedes mig at gøre en del materiale, der hidtil har ligget brak, tilgængeligt for videre udforskning. Det resultat, jeg allerede har opnaaet paa denne maade, giver mig mod til at bede alle dem, hvem disse linier kommer for øje, om at meddele mig det materiale, som de maatte sidde inde med.

Det interesserer mig ikke blot at faa meddelelser om forbrydelser udfra overtro, saavel som meddelelser om overtroiske forestillinger, der kan give anledning til forbrydelse, men ogsaa alle efterretninger om overtro hos forbrydere, saasom talisman, himmelbrev o. s. v., endelig ogsaa om overtroiske forestillinger, hvorved man endnu i vore dage tror at kunne opdage eller straffe en tyv eller en anden forbryder f. eks. ved banlysning. Enhver nok saa ringe oplysning vil blive modtaget med tak og offentliggjort med hjemmelmandens navn — eventuelt ogsaa uden navn, hvis dette maatte ønskes. Blot beder jeg om, at enhver meddelelse maa være saa nøjagtig som mulig, f. eks. hvor det er muligt, med angivelse af sted, tid, den paagældende person, saavel som kilden til notitsen. Følgende emner vil det særlig være mig magtpaaliggende at faa noget at vide om for tiden:

- 1) Mange mennesker tror, at en morder ikke bliver opdaget, naar han anvender visse mystiske midler, som f. eks. under edsafleggelse holder den venstre haand paa ryggen eller vender haandfladen af højre haand imod dommeren, eller søger at lave om paa (»überstümmeln«) edsformularen, eller har sand i støvlerne, o. s. v. Er der læseren noget bekendt derom?
- 2) Er der dem noget bekendt om, at tyve ofte forrette deres nodtorft paa gerningsstedet? I hvilke egne? Hvorfor sker det? Paa bordet, i sengen eller hvor? Bliver ekskrementerne tildækkede? Er det kun vaneforbrydere, der gør saaledes? Kender man betegnelsen »vægter«, »nattevagt«, »vagtmeister«, »post«, »skildvagt«, »hyrde« eller analoge udtryk for menneskelige ekskrementer? I hvilken egn af landet? Hvad er meningen hermed efter befolkningens, forbryderens og indsenderens skøn?
- 3) Kender de en eller anden overtro, der kan give anledning til tyveri?
- 4) Kender de noget til en overtro, der kan forhindre et tyveri, f. eks. at svangre kvinder ikke tør stjele, fordi deres barn i modsat fald bliver en tyv, eller at man ikke tør stjele paa bestemte dage, bestemte tider eller bestemte genstande, da man saa har uheld med sig?
- 5) Er den overtro hos forbrydere dem bekendt, at man skal efterlade noget paa gerningsstedet, naar man vil forhindre, at man bliver opdaget?
- 6) Er dem noget bekendt om forbryderes »religiositet« — har man fundet »himmelbreve« hos dem, gik de til kirke, bad de, troede de paa en gud, o. s. v. Stolede de paa guds bistand til deres gerning eller paa en bestemt helgen?

- 7) Tror befolkningen, at zigøjnere røver børn? I hvilken egn? Er saadant virkelig forekommet?
- 8) Er tryllebøger udbredt blandt befolkningen? Er der allerede anrettet ulykker ved befolkningens tro paa den slags ting?
- 9) Er der dem noget bekendt om, at kaninpoter eller bøtter skulle tjene som forbryder-talisman, eller er der dem ellers noget bekendt om disse tings anvendelse i overtroisk retning?
- 10) Hvilke helbredelsesmidler har befolkningen imod epilepsi? Antager man, at en henrettets blod er særlig virksomt? Antages den epileptiske at være besat af djævelen?
- 11) Er der dem noget bekendt om, at der er anrettet ulykker gennem sandsiger, spaakone (kortoplægning), f. eks. selvmord, familietvistigheder, forbrydelser o. s. v.?
- 12) Er den tro dem bekendt, at svangre kvinder ikke maa sværge, da det paagældende barn ellers vil faa noget med øvrigheden at gøre? I hvilken egn forekommer det? Er dem tilfælde bekendt, hvor edsafleggelse af denne grund er nægtet?
- 12) Tror man, at pæderasti, sodomi, eller uterlighed overfor børn eller jomfruer kan helbrede kønssygdomme?

Ogsaa enhver anden af den slags meddelelser vil med tak kunne finde anvendelse. Særlig attraaede er meddelelser, der støttes paa personlig erfaring eller navnlig paa dokumenterede tilfælde; men ogsaa for angivelse af allerede trykte notitser vil jeg være meget taknemmelig. Tilsendelse af avisnotitser med angivelse af titel, sted og dato paa avisen vil ogsaa blive modtaget med tak.

Berlin, Friedenau.

Dr. *Albert Hellwig*,
Gerichtsassessor und Assistent
der Berliner juristischen fakultät.

Bøger indsendte til Redaktionen.

Forhandlinger ved den norske kriminalistforenings 7de møte (Kristiania 1913).

Hakon Jørgensen: Neue Identifizierungsmethoden (Særtryk af Archiv für Kriminalanthropologie und Kriminalistik. Bd. 58. 1914).

Nils Stjernberg: Om statsmaktens ställning til den yrkesmässiga prostitutionen. Stockholm 1914.

Beretning om Straffeanstalterne i Danmark i Finansaaret 1912—13. Udgivet af Direktøren for Fængselsvæsenet (Juni 1914).